

Крім того, в результаті опрацювання археологічних, історіографічних та картографічних матеріалів нами було обґрунтовано зміну дати першої писемної згадки про Скалат («*oppidum Skalath*») з 1513 на 1503 рік [7].

На даний час, спільно з кафедрою географії ТНПУ ім. В. Гнатюка (проф. Сивий М. Я.) нами завершені комплексні дослідження замку у Скалі-Подільській, які будуть опубліковані у вітчизняних та литовських фахових виданнях найближчим часом.

Наведені результати досліджень свідчать про те, що при детальному і комплексному підході до вивчення конкретної теми, можливо змінити традиційні, роками усталені погляди на подію чи факт, що підтверджує «непостійність» навіть такої статичної науки – як історична географія.

Список використаних джерел

1. Мережа оборонних споруд Південної Волині (серед. XIV - 1-а полов. XVII ст.). // *Середньовічні та ранньомодернові оборонні споруди Волині* / – Кременець: Астон, 2006. – (Кременецько-Почаївський ДІАЗ). – С. 17–57.

2. Кривенко А. Крощенко Л. Комплексні дослідження історико-архітектурної спадщини Вишнівця. // АСУ 3 ч. 2. – К.: Українознавство, 1996. – С. 198-208. С. 198-208.

3. Підставка Р. Язловець – 640. Історія, архітектура, туризм / Р. Підставка, О. Рибчинський. – Тернопіль: Лібра Терра, 2013. – 128 с. – (Національний заповідник «Замки Тернопілля»).

4. Могитич Р. Історична топографія Теребовлі / Роман Могитич. // *Наукові записки Національного заповідника «Замки Тернопілля»*. – 2011. – №2. – С. 36–46.

5. Підставка Р. Замок у Вишнівці: історія виникнення, становлення та локалізації/Руслан Підставка// *Видання НУ «Львівська Політехніка» «Historical and Cultural Studies» Volume 1, № 1.* – Електронний ресурс. Точка доступу: <http://ena.lp.edu.ua:8080/bitstream/ntb/26039/1/14-69-75.pdf>.

6. Підставка Р. Перша писемна згадка про місто і «новий» замок у Збаражі [Електронний ресурс]/Руслан Підставка// – 2017. – Режим доступу до ресурсу: <https://www.slideshare.net/ssuserb2b570>.

7. Підставка Р. Ювілеї об'єктів Національного заповідника «Замки Тернопілля» – важливий чинник розвитку туризму регіону/Руслан Підставка// *Рекреаційний потенціал Прикарпаття. Історія сучасний стан, перспективи.* – Івано-Франківськ. – 2013 р. – с. 218-227.

Вікторія ПОЛЯТИЧКО

Науковий керівник

канд. екон. наук, доцент Оливко О.А.

Тернопільський національний

економічний університет

ЗЕЛЕНИЙ ТУРИЗМ НА ТЕРЕНАХ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

Соціально-економічний розвиток України дає стимул для ефективного розповсюдження зеленого туризму, який активно практикується та не потребує для свого розвитку великих коштів, але здатний приносити значний дохід, і користується великим попитом у жителів галасливих міст. Він представлений гідною альтернативою багатьом іншим галузям.

Виходячи з дослідженого матеріалу, великою проблемою на сьогоднішній день постало те, що багато господарів, які працюють у сфері обслуговування, не зовсім то вміють обслуговувати своїх клієнтів.[1,с.134]. Неналежні умови облаштування місця проживання, впорядкування привабливих місць, не знання іноземної мови часто є перешкодою у спілкуванні з міжнародними туристами, що не аби-як відлякує їх. Інформація про прибутки суб'єктів втрачається, а статистичних даних взагалі не має ні в одному з довідників. Також, на жаль, не існує чіткої концепції розвитку та нормативно-правової бази такого туризму. Створення нормативної бази туризму цього виду завершилось Проектом Закону України «Про сільський аграрний туризм» від 29 квітня 2010 року, але, як бачимо, вона неналежно його регулює. Прикладом ефективного розвитку зеленого туризму є Франція, де є створена та діюча Асоціація «Туризм в сільській місцевості», котра регулює організацію туризму всієї країни – завдяки їй чисельність людей, які бажають відпочивати у сільських місцевостях збільшилась.[3]. Проте багато людей, а мешканці мегаполісів найбільше, їдуть у села, щоб мати змогу насолодитись чистим повітрям і продуктами, які вироблені у власному господарстві, сподіваються, що домашня затишна атмосфера очистить їхнє тіло і душу від поганих думок та виправдає очікування. Краса переважно затишної атмосфери: озер, гір, річок, лісів зміцнюють і духовно, і фізично. Місцеві промисли та народні ремесла, традиції, гуляння, обряди та місцевий колорит дасть поштовх для відродження і розвитку традиційної української культури. Крім того, пізнають, а, можливо, й відкриють для себе нові види діяльності, такі як: збирання ягід і грибів, риболовля, полювання, їзда верхи на коні, плетіння різноманітних виробів із лози та виготовлення посуду з глини, і навіть доїння корови. Високий потенціал розвитку туризму у Карпатському регіоні, де все частіше збираються друзі, відпочивають у колі родини туристи і із задоволенням зустрічають новорічні та різдвяні свята у садибах сільських господарів.[2,с.247].

Таким чином, не всі ще усвідомлюють, що зелений туризм є важливим чинником збільшення надходжень до бюджету та збільшення кількості робочих місць, підвищення рівня зайнятості. Це сприятиме розширенню громадського харчування, торгівлі та сфери послуг загалом. Наша країна має значні можливості зеленого туризму, але на сьогоднішній день поступається багатьом країнам в наданні туристичних послуг. Співпраця з різними туристичними агенціями покращила би обізнаність оточуючих про культурні пам'ятки, красиві краєвиди, фестивалі та звичаї українців у сільській місцевості. Також слід зазначити, що саме завдяки зеленому туризму, українські села можуть не просто виживати, а процвітати, і притягувати відвідувачів своєю природою.

Список використаних джерел

1. Школа М.І. *Розвиток туристичного бізнесу: [навч. посібник]*. – Чернівці: Книги-XXI, 2007. - 292 с.
2. Кифяк В.Ф. *Організація туризму: [навч. посібник]*. -Чернівці: Книги-XXI, 2008. 344 с.
3. Закон України «Про туризм» від 15.09.1995 р. № 325/95-ВР в редакції Закону від 18.11. 2003 р. № 1282-IV.